

N:o 136.

Af herrar **Elis Nilson** och **J. Bratt**, om beviljande af ett
 anslag å 60,000 kronor till skjutskicklighetens befräm-
 jande.

Genom gemensam votering år 1889 minskades anslaget till skjut-
 skicklighetens befrämjande från 45,000 till 30,000 kronor.

Detta beslut har inverkat störande på den frivilliga skytte- och för-
 svarsrörelse, som finnes inom landet, en rörelse som dock på grund af
 såväl sitt fosterländska syfte som sina praktiska resultat synes böra
 omhuldad och uppmuntras, ej nedtryckas och småningom qväfvas.

Inom hela Europa söker man att tillgodogöra sig det frivilliga för-
 svar, som ländernas invånare af fosterlandskänsla bjuda.

Mindre än någon synas vi hafva råd att afstå från det tillskott i
 försvarskraft, som en på frivillighetens väg af vår manliga ungdom för-
 värfvad skjutskicklighet kan bringa vårt land.

Huru otillräckligt det nu till 30,000 kronor nedsatta anslaget blifver,
 torde framgå af följande förhållanden.

Enligt 1888 års till kongl. landtförsvarsdepartementet ingångna
 rapport funnos då inom landet 17,300 skyttar i 146 föreningar.

Genom kongl. bref är bestämdt:

att till hvarje skytt utgår ersättning med 1 krona.....	kronor 17,300: —
» till täflan om statspriset i hufvudstaden anslås.....	» 7,600: —
kostnaden för de af Kongl. Maj:t anbefalda utmär- kelsetecken steg år 1888 till	» 1,610: —
hvarrefter återstår till länstäfvingsskjutning om statspris	» 3,590: —

Summa kronor 30,000: —

Fördeladt till 17,300 skyttar, blir såsom man finner beloppet högst obetydligt i medeltal per man.

Det kan möjligen framkastas, att de frivilliga skyttarne ej arbeta mycket i förhållande till det ifrågavarande anslaget; men häremot anföres, att år 1888 aflossade de frivilliga skyttarne, under kontroll af sina ledare, omkring 800,000 skott, för att ej tala om alla de skott, som afgåvos vid andra, ej under kontroll utförda skjutningar.

Dessa 800,000 skott på 17,300 skyttar gör omkring 50 skott per man (allt i runda tal).

Då nu hvarje skytt måst sjelf anskaffa gevär af arméns modell med dertill hörande ammunition, föranleder detta en ganska stor utgift för honom, ej på något sätt uppvägd af den lilla uppmuntran, som lemnas honom i statsanslag.

Genom det antagna nya geväret kommer dessutom en stor utgift att ådragas våra frivilliga skyttar, ty de måste förr eller senare anskaffa sig dessa nya gevär, om de vilja komma i åtnjutande af anslag.

Som känt är, utgick förr statsanslaget med 120,000 kronor, nedattes först till 60,000, sedermera till 45,000 och ytterligare till 30,000 kronor.

Bortser man från frågans ekonomiska sida, bör man dock fästa afseende vid en annan. Det befinnes nemligen att — i runda tal — af föreningarnas 17,300 medlemmar år 1888 ej mindre än 7,900 — eller omkring 46 procent voro värnpligtige i beväringen, alltså från 21—26 lefnadsår.

Kan armén på frivillighetens väg och med ringa uppoffring å statens sida, men med ganska stor från den enskildes, tillföras skjutskicklighet, borde det ligga hvarje fosterlandsvän varmt om hjertat att ej förqväfvat utan att uppmuntra dylikt sträfvande.

Slutligen anse vi oss böra meddela, att under sistlidne höst bildades en centralstyrelse, sammansatt af ledamöter från olika landsdelar, för de frivilliga skytteföreningar, som vilja sammansluta sig till åstadkommande af den enhet i skjutöfningarnas praktiska bedrifvande, som är nödvändig, om dessa öfningars praktiska resultat skall blifva hvad det *kan* och *bör* blifva.

All anledning finnes att förmoda, att denna centralstyrelse, i hvilken bland andra ingå flere för frågan intresserade militärer, kommer att, allt efter som dess syfte och verksamhet blifva kända, motsvara sitt ändamål.

Med anledning af det nu anförda hemställa vi,

att Riksdagen för år 1891 måtte bevilja ett anslag af 60,000 kronor att af Kongl. Maj:t användas till skjutskicklighetens befrämjande bland Sveriges frivilliga skyttar.

Stockholm den 27 januari 1890.

John Bratt.

Elis Nilson.